

Po@dium

Bennie Huisman 2026 - 3 (deel 1)

onderweg

De foto hiernaast is uit de jaren '90 van de vorige eeuw. Al weer meer dan 30 jaar geleden. Ik weet nog precies hoe en wanneer die is genomen. Ik had een zaterdagochtend op de Dracht gespeeld, de Kalverstraat van Heerenveen, zeg maar. Mooi gezongen, leuke reacties en gesprekken, goed verdiend, mooi zomerweer. Onderweg naar huis ging ik even op een terras zitten. Mijn broer kwam langs, mt z'n vrouw en zij maakte deze foto. De schipperspet die ik droeg - een echte Roosenstein uit Sneek - had ik een paar jaar daarvoor gekocht voor mijn theatervoorstelling *De skipper*. Daarna droeg ik de pet geregeld bij optredens. Ook op straat.

Ben ik veel veranderd in die 35 jaar? Het haar onder de pet is er nog, maar nu is het grijs. Zo ook de baard. En de vrolijkheid die uit de foto spreekt is er ook nog altijd als ik een tijdje mooie liedjes heb gezongen. Wanneer ik dat op straat doe voel ik vaak het verhaal achter de liedjes en probeer er al zingend uitdrukking aan te geven, als een 'inclusieve verteller'. In een voorstelling krijgen die verhalen de ruimte en word ik meer een 'uitgesproken verteller'.

Dat is ook het geval bij de kleine muzikaal-literaire onderneming die ik heb bedacht voor eind mei: *Lietsjesman*. Het is de uitvoering van een tamelijk romantisch beeld, van de 'zwerfende zanger', die van plek naar plek reist. Met verteller Douwe Kootstra heb ik meerdere keren zo een boot-tour gedaan. Maar ook al eens alleen, op de fiets. En dat smaakte naar meer.

De wals, mijn voorstelling die in januari z'n première beleefde, zou eerst ook deze vorm krijgen. Maar dat liep wat uit de hand, met decors, in extra muzikant en wat al niet. Maar het idee bleef en nu gaat het door, in de laatste week van mei. Met de voorstelling: *Lietsjesman, tussen droom & daad*. Tussen droom en daad is het altijd schipperen (met wetten en praktische bezwaren, volgens Elschot). Dat wat nu niet anders. Oorspronkelijk wilde ik met mijn drie-wielige lifiets, die altijd al veel verbeelding genereerde. Maar dat is veranderd, door een mix van trivialiteiten en praktische bezwaren, waarover ik in de voorstelling vertel. Omdat het een mooi verhaal is. Nu reis ik met mijn andere zwerffiets en een fietskar er achter.

Beide fietsen (allebei nog zonder motor) strijden sowieso wat om mijn aandacht. De ligfiets heeft een eigen naam gekregen en had een hoofdrol in een theatervoorstelling. De Giant draagt nog altijd de merknaam, maar gaat en ging mee op meerdere reizen naar *Berlijn*. Ze sierde de eerste bladzij van de gelijknamige verhalenbundel.

Kiezen tussen twee liefdes: *immer kompliziert*.

Sudewyn

'Het lied van onderweg' was het openingslied van mijn laatste theatervoorstelling: *De lofjytser*. Ik zong het, nadat ik met mijn theatraal aangeklede ligfiets het podium was opgereden, als rondzwervende zanger. Het lied was eigenlijk een 'intentieverklaring'. Maar ook een liefdesverklaring. Aan de uitrusting waarmee ik onderweg was: mijn fiets, mijn kleine accordeon, mijn liedjes. Ik bezong de relatie en de waarde ervan op mijn reizen, de werkelijke én de verbeelde. Nu ik opnieuw de draad van die reizen weer oppak, wil ik nog eens nauwkeurig naar de tekst zien, Wat is er nog over van de betekenissen van toen.

Om met het eerste refrein te beginnen: ik schrijf over 'haar' en over 'schoot', alsof het een liefdesrelatie is. Haar eerste naam, die spontaan ontstond - *Lizzy* - sloot daar mooi bij aan. Na een jaar of vijf koos ik een andere naam, ontleend aan een beroemd reisverhaal van Robert Louis Stevenson, die in 1879 met een ezelin een voettocht door de Cevennes maakte. *Modestine* - de naam van de ezel - werd ook de naam van mijn fiets. Het kwam op twee mooi gelakte houten plankjes te staan aan weerszijden van het voorframe. In de bijna 20 jaar dat die naam er op stond heeft onderweg niemand ooit een vraag gesteld over die naam, waar ik eigenlijk wel op hoopte. Toen ik haar onlangs weer had opgeknapt om samen, zo lang ik nog kan, nieuwe avonturen te beleven, wilde ik ook een nieuwe naam. De plankjes werden weer kaal geschuurd en in dezelfde letter kwam er de naam op die ze de rest van mijn leven zal dragen: *Sudewyn*. Ontleend aan mijn roman 'Sanfirdo'.

het lied beluisteren?
klik op de titel of
scan de QR-code

het lied van onderweg

ik heb als zwerversmaatje een fiets
die kan op eigen wielen staan
ik kan gaan liggen lekker lui
en toch naar verre einders gaan
ik volg de vogels in hun vlucht
eet een broodje of banaan
en mijmerend over poëzie
trap ik... achter m'n neus aan
ik noem haar....Modestine
ik lig lepeltje in haar schoot
ze is met last en lust
en met mijn verre droom vertrouwd
als ik maar trouw voorzie
in haar onderhoud

ik heb een trouwe reisgezel
mijn halve zingend leven lang
voelt mijn stemming altijd aan
blues of blij, speels of bang
draagt mijn liedjes over straat
voegt de wijze bij het woord
en in de strijd om aandacht
zorgt ze, dat ik wordt gehoord
ze is een maatje voor onderweg
ik koester haar op mijn schoot
speelt altijd frank en vrij
en is met alle taal vertrouwd
als ik mijzelf en haar
maar licht en luchtig houd

dan heb ik nog een koffertje
met alles wat mij drijft:
vVerlangens naar liefde
die soms zoet, soms bitter blijkt
oude dromen over vrijheid
die mij lokt, maar ook benauwt
eenzaamheid, alleen zijn
al zijn vrienden nog zo vertrouwd

Mijn lange leven draag ik mee,
Liedjes waar ik veel van houd.
Ze blijven in mij eeuwig jong,
al zijn ze soms eeuwenoud.
Ze spreken in vreemde tongen,
maar zijn thuis in moedertaal,
Troostvol, speels, melancholiek,
Vrolijk, scherp, heilig of banaal.

Liedjes, liedjes van mij
kom tot leven als ik zing
blijf altijd jong, in m'n hart
in mijn herinnering, tot de laatste adem
tot de eerste schemering

Het verhaal er achter kan iedereen zelf opzoeken.

Het couplet suggereert een zekere luiheid, langzaam aan, *easy going*... Het gaat niet om snelheid of afstand. Dat is nog altijd zo: ik wissel het fietsen ook af met lopen. Dat gaat heel gemakkelijk omdat 'ze op eigen wielen kan staan...' Ik ben heel zuinig op *Sudewyn*. Deze fietsen worden niet meer gemaakt en nauwelijks nog tweede-hands aangeboden. Deze zal - ooit - in het Bennie Huisman-museum te bewonderen zijn.

Settimio

Ook mijn kleine reis-accordeon heeft een naam. Die stond er al op. Ik heb haar al meer dan 30 jaar en haar geschiedenis in het algemeen en met mij is al eens beschreven in een Po@dium.

Het is al heel lang mijn accordeon voor op straat en op reis, maar met het ouder worden gaat ze steeds vaker mee naar optredens. Onze stemmen passen bij-elkaar en ze is licht. Het gewicht van grotere accordeons is soms te veel voor mijn schouders.

Hoewel Settimo hier met 'hij' en 'hem' wordt bezongen, zou dat evengoed 'ze' en 'haar' kunnen zijn. Voor beide identiteiten is wel wat te zeggen en al ik het haar vraag, zingt ze ook dat het de ene keer anders voelt dan de andere. Het hangt ook af van hoe mijn stemming in haar resoneert en ze wil graag gerespecteerd worden in die wisselende en zoekende identiteit.

Dat doe ik dan ook als ik liedjes met haar zing. Die zijn niet altijd 'licht en luchtig'. Dat hoeft ook niet, het zou niet eerlijk zijn tegenover het leven en het mens-zijn. Ze is vermoedelijk wat jonger dan ik en voor ons beide geldt: verzorging is in toenemende mate noodzakelijk, de rest is genade. Maar ik hoop dat we nog lang samen kunnen zingen. Over wat mij drijft en plaagt,

over de liefde, over de wrede wereld rondom, over het zoeken naar een thuis, het besef van eenzaamheid en over de behoefte aan 'vrijheid', een begrip dat te pas en te onpas wordt gebruikt als het maar in straatjes 'te pas komt'.

het lied van onderweg

Zo heb ik het lied genoemd toen het later op een CD kwam, in een bundel met poëzie- en liedteksten. Liedteksten zijn tenslotte een vorm van poëzie. Al wordt dat niet altijd zo gezien. CD's en de *songs* die daar op staan worden deel van de muziekwereld en gewogen door mmuziekresensenten, die schrijven

over muziekstijl, stem, performance, arrangementen en wat al niet, maar zelden met literaire ogen kijken naar de teksten. Nu de muziekindustrie de distributie helemaal heeft overgenomen is de 'verpakking' nog belangrijker geworden. Op *streamingplatforms* moeten de eerste maten direct pakken, anders wordt doorgescrold naar een volgend nummer. Maar tekst en muziek van een lied komen ergens vandaan, zijn met tal van draden verbonden met levens- en andere achtergrondverhalen. Mijn laatste CD's waren dan ook vergezeld door verhalenbundels. En mijn kleine voorstellingen zijn altijd opgebouwd rond verhalen, met thema 's en rode draden die liedjes met elkaar verbinden.

(ik soe hjir
kinne nei h
stikje oer h
ek brûkt)

In zekere zin is dat een luxe, een ruimte die is ontstaan omdat ik geen deel meer uitmaak van een 'markt', waarin *schoren* het eerste belang is. Omdat het gaat om het genereren van aandacht, om inkomen. Diezelfde ruimte voelde ik vaak als ik op straat zong. Daar probeerde ik de liedjes 'tot leven te brengen in mijn zang'. Om zo de verhalen impliciet te laten meeklinken. Om de liedjes 'in hun wezen te laten'. Bij betaalde optredens is dat soms een uitdaging: ik moet het gevraagde geld ook waar maken. Op straat vraag ik niets, ik nodig slechts uit. Daarom maak ik dat ook deel van deze kleine tour.

En ik wil er onderweg over te schrijven, in een 'reis-Po@dium'.

De foto hiernaast is van 2021, midden in de Corona-jaren. Ik had toen een zelfde soort tour bedacht, ook met de kar achter de fiets. Met mijn voorstelling over Berlijn.

De foto was snel even gemaakt van een 'gecomponeerde theatrale opstelling'. Toen het die zomer weer even kon heb ik een aantal voorstellingen gespeeld, maar niet met fiets en kar op reis.

Maar nu 'sil it heve...' Al zal het er anders uitzien.

Lietsjes en verhalen van onderweg

Bennie Huisman is een 'lietsjesman'.

Singer-songwriter, troubadour, dichter-zanger, muzikant, verhalenverteller, *what's in a name*. Misschien wat minder 'nuttig' dan een timmerman of tuinman, maar niet minder nodig.

Hij vertelt in deze voorstelling over het DNA van zijn liedjes. En over dat van verwante liedjes die hem inspireerden. Een meenemende reis tussen werkelijkheid en verbeelding, tussen droom en daad.

Yn meardere talen. Want alle verhalen zijn tenslotte reisverhalen. En alle liedjes zwerversliedjes.

Lietsjesman-tour 2026

Woensdag	27 mei 19.30	Bibliotheek Heerenveen
Donderdag	28 mei 19.30	Bibliotheek Akkrum
Vrijdag	29 mei 20.00	onderweg met liedjes
Zaterdag	30 mei 19.45	Opeinde, thuisvoorstelling
Zondag	31 mei 14.30	Poppingawier, Fermanje
Toegang gratis, na afloop gaat 'de pet' rond voor een bijdrage		

Po@dium is een persoonlijk digitaal magazine, sinds 2014
Alle voorgaande Po@diums van 2025 en 2026: benniehuisman.nl
Reacties? altijd welkom: huisman.bennie@gmail.com
Op of uit de verstuurlijst? mail - of app: 06-29155260